

[Hauch.]

sultat vil et sådant udvalgsarbejde ikke kunne få; for det, det drejer sig om her, er i virkeligheden et ja eller et nej.

Jørgen Jørgensen: Det er jo en ganske interessant situation, der foreligger her, idet selve det spørgsmål, vi nu skal tage stilling til: en aktiv deltagelse i det kommende vest-europæiske samarbejde, blev rejst her i landet af tre udenfor regeringen stående partier. Men også mit parti hilser med glæde, at regeringen nu kommer med dette forslag til rigsdagsbeslutning; selvom det har været lidt længe, kom det altså, og jeg vil også gerne takke regeringen, fordi man har stillet forslag om at lade repræsentationen få den karakter, som den højtærede udenrigsminister i går gav oplysning om.

Som det er nævnt gentagne gange, var det en meget interessant historisk redegørelse, den højtærede udenrigsminister gav os. Hvis man ikke får den fremstillet på den måde, tænker man i grunden ikke ret meget på, hvordan udviklingen her formet sig gennem godt og vel et halvt årtusind. Det er jo et langt spænd af år, fra 1306 — som den højtærede udenrigsminister startede med — og indtil dato, men gennem alle disse mange år har de europæiske lande ført krig med hinanden skiftevis. Det har man altså åbenbart haft råd til, selvom man har haft en følelse af, at denne verdensdel alligevel var anderledes på mange måder end de andre verdensdele, selv så langt tilbage i tiden. Men nu i dag står Europa eller Vest-europa — sådan må man vel sige det — imellem to store økonomiske og politiske faktorer i øst og vest og skal prøve at finde en plads i verdensøkonomien, i verdenspolitikken, en plads, som skulle kunne gøre det muligt for Europa at eksistere som ligeberettiget partner. Skal Europa kunne bevare sin levefod, må krig altså afløses af samvirke.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet (Ernst Christiansen) talte om de mange bestræbelser, der har været gjort, delvis uden nytte, i alt fald uden synderligt resultat, gennem mange år. Det er muligt, at man skal komme til at erkende sandheden i det gamle ord: nød lærer nøgen kvinde at spinde, at det skal være den situation, hvori Europa nu befinder sig, der skal tvinge os til at forstå, hvor små vi er hver for sig, men også give os en tro på, at hvis vi virkelig vil noget sammen, kan man også nå resultater. Jeg tror, det er fornuftigt, at man tager denne udvikling i de små skridt, der her er tale om. Således som det også blev nævnt af udenrigs-

ministeren, er det jo her kun grundlaget, der skal tilvejebringes. Man kan naturligvis godt diskutere rådets kompetence og prøve at sætte den op i paragraffer, men hvis viljerne landene imellem ikke kan bøjes mod hinanden under fællesansvarets lov, nytter paragraffer lige så lidt her, som de nytter andre steder. Det er den ånd, som råder bag ideen, der vil være afgørende for, om det grundlag, vi her skaber, kan bære den bygning, som vi er nogle, der har spejdet henimod, lige siden Briand i 1927 for første gang i vor politiske epoke udkastede tanken. Det, det kommer an på, er, om statsmændene indenfor denne sammenslutning kan vise, at man på krigens ruiner er i stand til at rejse en økonomisk, politisk og kulturel sammenslutning, der er i stand til at føre vor gamle mishandlede verdensdel frem igen; det er nødvendigt, hvis vi skal redde vor kultur og vort demokrati fra de farer, der vitterlig truer, idet ingen kultur er i stand til at bestå, hvis befolkningerne synker ned i armod og fattigdom.

Ligesom det ærede medlem hr. Hauch er jeg naturligvis villig til at deltage i en behandling af sagen i et udvalg; der kan være visse spørgsmål, som det kan være interessant at høre udenrigsministeren uddybe nærmere, men på nuværende tidspunkt vil jeg anbefale det foreliggende forslag til vedtagelse.

P. N. Petersen (Røje): Den statut for Det europæiske Råd, der her foreligger for det høje landsting, indledes med en understregning af det formål, som Det europæiske Råd skal arbejde for, og som er grundlaget for dets tilblivelse i det hele taget, og noget skønnere formål kan vanskeligt tænkes. Det er et arbejde i fredens tjeneste, der her indledes, og det er velgørende at læse artikel 1 d, hvor det hedder: „Anliggender, som vedrører det nationale forsvar, falder udenfor Det europæiske Råds virkefelt“. Det vil sige, at vi her er inde på et område, hvor et lille land som Danmark kan være med i kapløbet med de andre nationer. Vi kan ikke skabe os en position i verden ved hjælp af militære magtmidler, men det må være en æressag for os at deltage i den kappestrid, der tager sigte på at bygge verden op efter den største katastrofe, der nogensinde har ramt menneskeheden, og at forene vore kræfter med de andre europæiske landes, der sigter imod det samme mål, det Pan-europa, som Briand i sin tid stod som den mest strålende talsmand for. Jeg skal ikke nægte, at starten for Det europæiske Råd rent umiddelbart må indgyde et betydeligt